

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 3 Pv 153/25/1103-8
EEČ: 2-10-44-2026

Bratislava III 06.02.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: poškodzovanie cudzej veci podľa § 257 odsek 1
Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení
zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: poškodzovanie cudzej veci podľa § 257 odsek 1 Trestného zákona číslo
140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

menovaný v čase okolo 01.50 hod. dňa 16.05.2002 v Bratislave na ul. XXXXX č. 6
nezisteným spôsobom a predmetom rozbil na rodinnom dome na prízemí od
kuchyne a od spálne dve plastové okná nezistených rozmerov a hrúbky spolu
v hodnote 29.826,50,- Sk (990,06,- Eur), čím týmto svojim konaním spôsobil XXXXX,
nar. XXXXX, bytom Bratislava, XXXXX celkovú škodu poškodením veci vo výške
990,06,- Eur,

lebo je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je
dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v
Bratislave III, Obvodného oddelenia Policajného zboru Nové Mesto - východ zo dňa
30.10.2002 pod ČVS:ORP-783/NMv-02-III bolo podľa § 160 ods. 1 Trestného

poriadku začaté trestné stíhanie a následne uznesením zo dňa 02.10.2003 rovnakej spisovej značky podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie osobe XXXXX pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, ktorého sa mal menovaný dopustiť na skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 10.08.2011 sp. zn. 3Pv 312/11 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavené trestné stíhanie obvineného s tým, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Následne bolo uznesením Generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo dňa 09.12.2011 sp. zn. XV/2 Pz 131/11-4 rozhodnuté, že predmetným rozhodnutím prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 10.08.2011 pod sp. zn. 3Pv 312/11 bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12 a § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v prospech obvineného XXXXX a citované uznesenie sa zrušuje. XXXXX prokuratúry Bratislava III sa prikazuje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

V odôvodnení uznesenia Generálny prokurátor Slovenskej republiky uviedol, že rozhodnutie o zastavení trestného stíhania prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III odôvodnil v podstate tým, že od spáchania skutku uplynula doba 9 rokov, pričom počas tejto doby sa nepodarilo zabezpečiť obvineného na úkony trestného konania pre jeho neznámy pobyt. Napriek uvedenému však nemožno podľa Generálneho prokurátora SR podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku konštatovať, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z týchto dôvodov Generálny prokurátor Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 2 a § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v prospech obvineného XXXXX a uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn. 3Pv 312/11 zo dňa 10.08.2011 zrušil a prokurátorovi uvedenej okresnej prokuratúry prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Povinnosťou okresného prokurátora Bratislava III bude vydať uznesenie podľa § 228 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Následne prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava uznesením sp. zn. 3 Pv 312/11 zo dňa 03.01.2012 podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie obvineného XXXXX prerušila s tým, že nemožno pre neprítomnosť obvineného vec náležite objasniť.

Konštatujem, že v danej veci je aj naďalej nezrealizovaný príkaz na zatknutie obvineného XXXXX, ktorý podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku vydal dňa 15.12.2003 pod sp. zn. 3Nt 368/03 na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III sudca Okresného súdu Bratislava III, preto som preskúmala opodstatnenosť ďalšieho trestného stíhania proti obvinenému XXXXX.

V tomto smere konštatujem, že poverenému príslušníkovi PZ sa ani odo dňa 09.12.2011, kedy vo veci rozhodol Generálny prokurátor SR nepodarilo zabezpečiť prítomnosť obvineného XXXXX k procesným úkonom, ktorý je naďalej nezastihnuteľný, pričom miesto jeho pobytu nie je známe.

V danej situácii som dospela k záveru, že ďalšie trestné stíhanie menovaného by nebolo zákonné, pretože je tu daný dôvod na zastavenie trestného stíhania

menovaného v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Poukazujem tu na tieto skutočnosti:

Podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky trestnosť činu sa posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Zhodne tak podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného od 01.01.2006 trestnosť činu sa posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Citované ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky ako aj Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. teda prikazujú retroaktivitu priaznivú pre páchatel'a a zakazujú retroaktivitu pre páchatel'a nepriaznivú.

V súlade s ustálenou súdnou praxou za priaznivejší treba považovať ten zákon, ktorý pri použití súhrnu všetkých jeho ustanovení vzťahujúci sa na posudzovaný skutok poskytuje pre páchatel'a miernejší (priaznivejší) výsledok. Posudzuje sa teda použitie skoršieho i novšieho Trestného zákona ako celku.

V zmysle týchto zásad konštatujem, že čin obvineného XXXXX zo dňa 16.05.2002 spočívajúci v rozbití dvoch okien na rodinnom dome v Bratislave na Smrečianskej ulici č. 6 naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase skutku, ktorého sa dopustí, kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú. Za takýto čin zákonodarca v predmetnom zákone stanovil sankciu v podobe trestu odňatia slobody až na jeden rok alebo zákazu činnosti, peňažným trestom alebo prepadnutím veci.

Podľa neskoršieho Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. takýto čin naplnia znaky prečinu podľa § 245 ods. 1, ktorého sa taktiež dopustí, kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou vec cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu t. j. v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona škodu minimálne vo výške 700,- Eur. Za takýto čin je zákonodarcom stanovená sankcia v podobe trestu odňatia slobody až na dva roky.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/20025 Z. z. teda pri komplexnom hodnotení, ktorý Trestný zákon je pre obvineného priaznivejší som zistila, že neskorší zákon nie je pre obvineného priaznivejší a preto sa trestnosť jeho činu posudzuje podľa zákona účinného v čase činu t. j. podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon.

Vo veci konštatujem, že od skutku, pre ktorý je obvinený trestne stíhaný uplynula doba viac ako 23 rokov. O prípadnom pobyte obvineného XXXXX nie sú žiadne poznatky, nie je v evidencii žiadnych policajných systémov, v Zbore väzenskej a justičnej stráže, v Sociálnej poisťovni, bolo zistené, že tento mal evidovaný trvalý pobyt na adrese Bratislava, XXXXX a XXXXX, okres Senec do 09.10.1997, ktorý si nepredĺžil. Na týchto adresách sa údajne podľa obyvateľov nezdržoval. Nie je ani objasnené, či vôbec počas pobytu v Slovenskej republike niekde pracoval. V

evidencii odpise registra trestov Generálnej prokuratúry SR nemá žiadny záznam. Od spáchania skutku nie je o ňom podstate nič známe.

V danej situácii som dospela k právnemu záveru, že počas uvedenej doby zanikla spoločenská nebezpečnosť činu obvineného v jej materiálnom význame. Poukazujem na tieto skutočnosti:

Podľa § 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, účelom tohto zákona je chrániť práva a oprávnené záujmy fyzických a právnických osôb, záujmy spoločnosti a ústavné zriadenie Slovenskej republiky.

Podľa § 2 tohto Trestného zákona prostriedkami na dosiahnutie účelu tohto zákona sú hrozba trestami, ukladanie a výkon trestov a ochranné opatrenia.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného Trestného zákona trestným činom je pre spoločnosť nebezpečný trestný čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone.

Podľa § 3 ods. 2 Trestného zákona čin, ktorého stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť je nepatrný, nie je trestným činom aj keď ináč vykazuje znaky trestného činu.

Podľa § 3 ods. 4 Trestného zákona stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť je určovaný najmä významom v ňom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatela, mierou jeho zavinenia a pohnútkou.

Ostatne citované ustanovenie § 3 ods. 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania činu teda vyžaduje v každom individuálnom prípade vyhodnotiť komplexne konkrétny stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť z hľadiska jeho materiálneho znaku.

Preto je namieste v danej situácii vyhodnotiť stupeň nebezpečnosti činu obvineného zakladajúceho znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktorý je pre obvineného XXXXX v danej situácii priaznivejší. U tohto trestného činu je v porovnaní s trestným činom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona č. 300/20025 Z. z. hlavne priaznivejšia trestná sadzba trestu odňatia slobody ako hlavné kritérium porovnaní s trestnou sadzbou u tohto trestného činu podľa novšieho Trestného zákona. Pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný konštatujem, že obvinený rozbil sklá na oknách rodinného domu, v ktorom bývala jeho známa XXXXX, keď jej predtým búchal na okná, že mu ušiel autobus a preto ju žiadal, aby ho nechala u nej prespať, táto ho však odmietla s tým, aby odišiel. Okná rozbil ako reakciu na jej odmietnutie jeho požiadavky, ďalej však už nepokračoval v protiprávnom konaní a z miesta činu odišiel. Spôsobil tak škodu výlučne na rozbitých sklách na oknách rodinného domu, žiadny iný škodlivý následok nespôsobil. Stupeň nebezpečnosti takéhoto činu v priebehu vyše dvadsiatichroch rokov, ktoré uplynuli od spáchania tohto skutku klesol medzičasom až na nepatrnú úroveň, a teda v terajšom štádiu trestného konania už nedosahuje závažnosť trestného činu, ako ho vyjadruje ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon. Skutok nezakladá ani znaky žiadnej skutkovej podstaty priestupku uvedeného v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je dostatočne odôvodnený záver, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na základe uvedených skutočností som trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX zastavila v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Jana Lazarová
prokurátorka